

Ανάλυση στα γεγονότα

Τι έγινε τελικά η υπόσχεση για «επένδυση στη γνώση»

Ηταν η «πρώτη επιλογή» της Ν.Δ.

Του ΒΙΚΤΩΡΑ ΝΕΤΑ

Κάθε κυβέρνηση και μάλιστα μονοκομματική δικαιούται και οφείλει να εφαρμόσει το πρόγραμμά της, δηλαδή τις προεκλογικές εξαγγελίες του κόμματος που τη στηρίζει. Έχει, κατά την κοινή λογική, την υποχρέωση να τηρήσει τις υποσχέσεις της. Ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν έχει δεσμευτεί δημόσια και ο ίδιος ο αρχηγός του κόμματος και πρωθυπουργός. Στη γλώσσα των πολιτικών, όμως, όπως έχει αποδειχθεί, οι λέξεις χάνουν το νόημα και την αξία τους. Δεν απαξιώνονται, ωστόσο, οι λέξεις, αλλά αυτοί που τις χρησιμοποιούν για να παραπλανήσουν και να ψηφοθηρήσουν μοιράζοντας υποσχέσεις χωρίς κανένα απολύτως αντίκρουσμα.

Από την άλλη πλευρά, οι αποδέκτες των υποσχέσεων, δηλαδή οι πολίτες-ψηφοφόροι, που αποδέχθηκαν και ενέκριναν με την ψήφο τους το πρόγραμμα, έχουν κάθε δικαίωμα να αξιώνουν την εφαρμογή του, αλλά και να αντιδρούν και να διαμαρτύρονται, όταν άλλα εφαρμόζονται. Ετσι θα πρέπει να λειτουργεί η Δημοκρατία. Να εμπιστεύονται οι πολίτες την εξουσία και η εξουσία να σέβεται τους πολίτες. Δυστυχώς, η αξιοπιστία είναι το μεγάλο έλλειμμα της πολιτικής ζωής. Το καταγράφουν όλες οι δημοσκοπήσεις, αλλά τα κόμματα εξουσίας το αγνοούν, όπως και πολλά άλλα, που είναι αυτονόητα και απολύτως απαραίτητα. Αυτή είναι η ρίζα του κακού, η πηγή της κρίσης, που γεννά αδιέξοδα.

Η κρίση και το αδιέξοδο στο οποίο οδηγήθηκε η εκπαίδευση με την κυβερνητική απόπειρα μεταρρύθμισης οφείλεται στην αθέτηση βασικών προεκλογικών υποσχέσεων της Νέας Δημοκρατίας για την Παιδεία. Μπορεί το νομοσχέδιο, που χαρακτηρίζεται από την κυβέρνηση «νόμος-πλαίσιο», να περιέχει και σωστές ρυθμίσεις και πολλές διατάξεις του να είναι δυνατόν να βελτιωθούν, όπως αρχικά είχε επισημανθεί. Ολα, όμως, μένουν στον αέρα, διότι το νομοσχέδιο αγνοεί και παραμερίζει τη βασική προϋπόθεση για να δρομολογηθεί όποια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που είναι η χρηματοδότηση, δηλαδή η αύξηση των κρατικών δαπανών.

Λείπει, λοιπόν, αυτό που προεκλογικά είχε υποσχεθεί με το κυβερνητικό της πρόγραμμα για την Παιδεία η Νέα Δημοκρατία. Η «Γραμματεία Πολιτικού Σχεδιασμού και Προγράμματος» της Ν.Δ., επικεφαλής της οποίας ήταν ο σημερινός υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γιώργος Σουφλιάς, κυκλοφόρησε ξεχωριστό τεύχος 52 σελίδων με τίτλο «Επένδυση στη γνώση - Η πρώτη μας επιλογή». Ο τίτλος βγήκε από το κείμενο της εισαγωγής, που υπογράφει ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Κώστας Καραμανλής, όπου και αναφέρει ότι: «Το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για την Παιδεία είναι η δέσμευσή μας στους Έλληνες πολίτες για την πολιτική που θα ακολουθήσουμε [...]. Είναι η δέσμευσή μας, ότι ως κυβέρνηση θα επενδύσουμε στο ανθρώπινο δυναμικό, στη νέα γενιά της πατρίδας μας. Γιατί τη νέα εποχή θα την κερδίσουν οι λαοί που θα επενδύσουν έγκαιρα στην εκπαίδευση και στις νέες τεχνολογίες. Πιστεύω, ότι στον κόσμο που έρχεται, η εκπαίδευση θα είναι "ατμομηχανή" της ανάπτυξης, αλλά και βασικός μηχανισμός αναδιανομής του εισοδήματος».

Υπογράμμιζε σ' αυτήν την εισαγωγή του ο κ. Καραμανλής ότι: «Η Ευρώπη επενδύει στη γνώση, γιατί φιλοδοξεί να γίνει ακόμη πιο ισχυρή, φιλοδοξεί να γίνει η πιο ανταγωνιστική οικονομία του κόσμου, ικανή να πετύχει τη βιώσιμη ανάπτυξή της και την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής της. Σε αυτήν τη φιλόδοξη προσπάθεια της Ευρώπης, εμείς θέλουμε η Ελλάδα να πρωταγωνιστεί και να μην είναι ουραγός. Έχουμε φιλοδοξίες για την Ελλάδα. Γι' αυτό αποτελεί πρώτη επιλογή για τη Νέα Δημοκρατία η επένδυση στη γνώση». Ποιος δεν θα προσυπέγραφε τη θέση, να είναι πρώτη επιλογή όχι μόνο για τη Ν.Δ. αλλά για όλα τα κόμματα, για τη χώρα η επένδυση στη γνώση;

Γι' αυτή την «πρώτη επιλογή» ο κ. Καραμανλής είχε διακηρύξει προεκλογικά ότι ήθελε γενικότερη στήριξη. Τόνιζε με έμφαση στο ίδιο κείμενο της εισαγωγής ότι: «Δύο είναι τα θεμέλια στα οποία στηρίζουμε το πρόγραμμα για την Παιδεία. Το πρώτο είναι η συναίνεση των πολιτών [...]. Οι πολίτες θέλουν η εκπαίδευση, που αφορά το μέλλον των παιδιών μας, να μην αποτελεί αντικείμενο κομματικής αντιπαράθεσης. Το δεύτερο είναι η προοπτική του προγράμματός μας. Οι προτάσεις που διατυπώνονται σε αυτό το πρόγραμμα είναι ρεαλιστικές και υλοποιήσιμες». Τα δύο αυτά «θεμέλια», όταν ήρθε η ώρα -με καθυστέρηση τριών χρόνων- να εφαρμοστεί το νεοδημοκρατικό πρόγραμμα για την Παιδεία, η κυβέρνηση τα αγνόησε τελείως. Δεν έκανε τίποτε για να έχει τη συναίνεση των πολιτών, αλλά και κατέθεσε ένα νομοσχέδιο δήθεν μεταρρύθμισης της Ανώτατης Εκπαίδευσης, που δεν έχει καμία προοπτική όχι επιτυχίας, αλλά ούτε καν εφαρμογής, αφού βρίσκει τελείως αντίθετη την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Ποιων πολιτών, όμως, ήθελε τη συναίνεση η Νέα Δημοκρατία και με ποια μέσα επεδίωξε να την εξασφαλίσει; Ανοιξε πρώτα ένα παιχνίδι με την πρόταση για την αναθεώρηση του άρθρου 16, με στόχο την ίδρυση μη κρατικών ιδιωτικών πανεπιστημίων. Είναι αυτή η επιλογή «επένδυση στη γνώση» ή αποφυγή κρατικής επένδυσης; Αρα η προεκλογική υπόσχεση πάει περίπατο. Συνεχίστηκε το παιχνίδι με το

επίμαχο ζήτημα του ασύλου, που πυροδότησε βίαιες αντιδράσεις αλλά και επεισόδια με κουκουλοφόρους, τα οποία «ξύπνησαν» και «ανησύχησαν» τη λεγόμενη σιωπηρή πλειοψηφία, που έβλεπε αυτά και μόνον αυτά να προβάλλονται συνεχώς, σε επανάληψη από τα τηλεοπτικά κανάλια. Εκτός τηλεοπτικού ενδιαφέροντος τέθηκαν οι μεγάλες πορείες και τα ογκώδη συλλαλητήρια, διότι δεν έχουν τηλεθέαση.

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση, μη μπορώντας να εξασφαλίσει πραγματική συναίνεση, επιδιώκει την κατασκευασμένη συναίνεση με τις γνωστές επικοινωνιακές μεθόδους τρομοκράτητης της σιωπηρής πλειοψηφίας. Τίθεται και εδώ το ερώτημα: Είναι και αυτό το παιχνίδι «επένδυση στη γνώση» ή επένδυση για την τρομοκράτηση της σιωπηρής πλειοψηφίας, δηλαδή των λεγόμενων νοικοκυραίων, για να ψηφίσουν και πάλι τη Νέα Δημοκρατία; Πάντως, σε κάθε περίπτωση, δεν πρόκειται για επένδυση στη γνώση. Η Νέα Δημοκρατία με το προεκλογικό της πρόγραμμα πέταξε στον αέρα ένα σύνθημα, που δεν είχε αντίκρουσμα, διότι δεν μέτρησε το κόστος. Ο αείμνηστος Γιάννης Ζίγδης, που από όλους αναγνωρίζεται, ότι ήταν ο πιο επιτυχημένος υπουργός Βιομηχανίας -ήταν ο θεμελιωτής και της ΔΕΗ- είχε στο γραφείο του μια πινακίδα, όπου έγραφε: «Η μόνη μεγαλειότητα που αναγνωρίζω είναι η κοστολόγησις».

Ούτε κοστολογήθηκε το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, ούτε και έγινε προσπάθεια να βρεθούν χρήματα για να αυξηθεί η κρατική χρηματοδότηση της εκπαίδευσης. Εμεινε στον αέρα σχετική υπόσχεση, που αναγράφεται στη σελίδα 11, όπου υπογραμμίζεται: «Προγραμματίζουμε: Οι δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση από 3,5% που είναι σήμερα να φθάσουν σταδιακά στο 5% του ΑΕΠ, συγκλίνοντας στο μέσον όρο της Ε.Ε., διότι η επένδυση στη γνώση είναι η πρώτη μας επιλογή. Να καταβληθεί συστηματική προσπάθεια, ώστε περισσότεροι πόροι να οδηγήσουν σε καλύτερες υπηρεσίες εκπαίδευσης και κατάρτισης για όλους τους πολίτες».

Η αθέτηση των υποσχέσεων και των προσωπικών δεσμεύσεων του ίδιου του πρωθυπουργού, δεν θα προκαλούσε καμία αντίδραση, δεν θα έβγαζε στους δρόμους όλη την εκπαιδευτική κοινότητα; Αυτό πληρώνει η κυβέρνηση με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική της, που δεν στοχεύει σε κρατική επένδυση στη γνώση, αλλά σε ιδιωτικοποίηση της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Vicnet@enet.gr